इत्य् आलोच्य स यावत् तम् अभ्येति बणिजं द्विजः,
तावत् स तं परिज्ञाय हृष्टः कण्ठे ऽग्रहीद् बणिक् । 118
अनैषीच् च निजं गेहं कृतातिथ्यम् च पृष्टवान्,
पोतभङ्गे त्वम् अम्भोधेः कथम् उत्तीर्णवान् इति । 119
शक्तिदेवो ऽपि वृत्तान्तं तथा तं कृत्स्नम् अब्रवीत्,
यथा सत्स्यनिगीर्णः प्राग् उत्स्थलद्वीपम् आप सः । 120
अनन्तरं च तम् अपि प्रत्यपृच्छद् बणिग्वरं,
कथं तदा त्वम् अप्य् अब्धिम् उत्तीर्णो वर्ण्यताम् इति । 121
अथ 'अब्रवीत् सो ऽपि बणिक्, तदा 'अहं पतितो ऽम्बुधौ
दिनत्रयं प्लवन् आसम् एकं फलहकं श्रितः । 122
ततस् तेन पथा 'अकस्माद् एकं वहनम् आगतं
तत्रस्थैश् च 'अहम् आक्रन्दन् दृष्ट्वा च 'अत्र 'अधिरोपितः । 123
आरूढश् च 'अत्र पितरं स्वम् अपश्यम् अहं तदा
गत्वा द्वीपान्तरं पूर्वं चिरात् तत्कालम् आगतं । 124
स मां दृष्ट्वा परिज्ञाय कृतकण्ठग्रहः पिता
रुदन् अपृच्छद् वृत्तान्तम्, अहं च 'एवं तम् अब्रुवं । 125
चिरकालप्रयाते ऽपि तात त्वय्य् अनुपागते
स्वधर्म इति बाणिज्ये स्वयम् अस्मि प्रवृत्तवान् । 126
ततो द्वीपान्तरं गच्छन् अहं वहनभङ्गतः
अद्य 'अम्बुधौ निमग्नः सन् प्राप्य युष्माभिर् उद्धृतः । 127

Digitized by Google